

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันหลักสูตรวิชาવิทยาศาสตร์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.) เน้นการเรียนการสอนแบบลึกลึกเสาะความรู้ (Inquiry Method) เพื่อพัฒนาความคิดให้นักเรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ คิดเป็นหัวเป็นญูจัดแก้ปัญหาและมีความคิดสร้างสรรค์ โดยมีครูเป็นผู้แนะนำทางให้นักเรียนได้ใช้ความคิดและจัดระเบียบวิธีการคิดทางเหตุผลหรือแสดงความคิดเห็น การที่จะให้นักเรียนคิดหรือแสดงเหตุผลในห้องเรียนได้นั้น ครูต้องเป็นผู้ตั้งปัญหาให้นักเรียนได้ฝึกคิดหรือแสดงความคิดเห็น วิธีการที่ครูเสนอปัญหาถูกกล่าวว่า "การตั้งคำถามให้นักเรียนได้คิดนั้นเอง พฤติกรรมการใช้คำถามในการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง หันน้ำไปทางการสอนไม่มีเทคนิคการสอนใด ๆ ที่ครูใช้มากไปกว่าการใช้คำถาม (Carin and Sund 1971 : 37) คำถามเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำคัญในการชูงใจนักเรียน กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และให้นักเรียนมีโอกาสคิดคุยกับคนอื่น ซึ่งข้อมูลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า คำถามที่ครูใช้และวิธีการใช้คำถามของครูช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ว่าจะคิดไกด์ย่างไรและในวิชาครูทำการสอนด้วยวิธีการแบบไกด์ตาม คำถามก็มีบทบาทที่ครูจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Cunningham 1971 : 84) การใช้คำถามนั้นหากอยู่กับการสอนทุกวิธียังเป็นการสอนแบบให้นักเรียนลึกลึกเสาะความรู้ คำย้ำที่เราสองแล้วคำถามยิ่งเพิ่มความสำคัญ และถือเป็นหัวใจของการสอนแบบนั้นที่เดียว (สุรัษ นิยมค้า 2517 : 150) นอร์รีส แซนเดอร์ส (Sanders 1966 : 1) เชื่อว่า ครูสามารถนำนักเรียนไปสู่วิธีคิดนานาชนิดได้โดยการใช้คำถามปัญหาและให้แรงงานที่เหมาะสมชี้นำคำถามนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างบรรยายภาพที่เอื้ออำนวยก่อการใช้สมรรถภาพทางความคิดไกด์ย่าง เทคนิคที่ ศัลนันการใช้คำถามอย่างเหมาะสมในการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นวิธีการลึกลึกเสาะความรู้เป็นหลัก

หลักสูตรวิชาเคมีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ สสวท. ได้พัฒนาขึ้นโดยปีกนี้สักการสอนแบบมีการทดลองเป็นฐาน และมีการสอนแบบลึกลึกระยะความรู้โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ (สสวท. 2525 ก : ภาคีแขง) สักษะการเรียนการสอน จึงมีการทดลองประกอบบทเรียนเพื่อมุ่งให้นักเรียนฝึกหัดกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และมีเจตนาคิดที่ถูกต้อง (สสวท. 2525 ช : (7)) การจัดการเรียนการสอนคังกล่า ใช้ค่าถดถ完善ให้เข้ามานึบหนาในกิจกรรมการอภิปราย ซึ่งกติกาความร่วงครูและนักเรียนครูจะเป็นห้องใช้ค่าถดถ完善คิงคูความสนใจของนักเรียน เพื่อกระตุ้นหรือเร้าใจให้นักเรียนคิดสังสัยและสนใจอย่างครูคำสอนซึ่งการไม่รู้ค่าตอบมาก่อนนี้เองจึงเป็นทางที่น้ำหนักเรียนอย่างสืบเสาะหาคำตอบ การเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาเคมี แผนใหม่จึงนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการตั้งปัญหาและเสนอแนะการทดลองหรือเสนอข้อมูลพร้อมกับให้แนวคิดตามประกอบเพื่อรู้ใจให้นักเรียนไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนการสอนแบบนี้ครูเป็นผู้ช่วยนักเรียนโดยการถอดมันยุ่นมาเป็นลักษณะร่วมกัน ลักษณะที่นำไปเป็นการอภิปรายก่อนการทดลองและถอนที่สำคัญก็คือ การอภิปรายหลังการทดลองในตอนนี้ครูถ้องน้ำอภิปราย โดยการใช้ค่าถดถ完善น้ำนักเรียนไปสู่ขอสรุปเพื่อให้ได้แนวความคิดนรื่อนสักการสำคัญในบทเรียนนั้น ๆ (สสวท., หน่วยเคมี 2521 : 14)

เอกสารเรียบเรียง ฟิช และเบอร์นิช โกลด์มาร์ค (Fish and Goldmark 1966 : 13-14) ได้วิจัยเกี่ยวกับประเภทค่าถดถ完善ในการสอนแบบลึกลึกระยะความรู้พบว่า ประเภทของค่าถดถ完善ที่ครูใช้สอนเป็นต่อแสดงผลการกระทำของนักเรียนและเป็นแนวทางให้นักเรียนคิดสังเกตหรือแสดงพฤติกรรมอัน ๆ อาร์เซอร์ แคนรีน และโรเบิร์ต ชัน (Carin and Sund 1971 : 133) มีแนวความคิดว่า หัวใจของ การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบลึกลึกระยะความรู้ก็คือ การใช้ค่าถดถ完善อย่างเหมาะสม ซึ่งจะดูดูน่าสนใจในกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อกันหากาค่าตอบอาจจะกล่าวให้ว่า สิ่งนี้ที่แสดงว่าครูสอนกำลังใช้วิธีการสอนแบบลึกลึกระยะความรู้ก็คือ ชนิดของค่าถดถ完善ที่ครูถดถ完善และที่นักเรียนสามารถครูซึ่งช่วยทำให้ครูสามารถพัฒนาความอยากรู้และความสนใจของนักเรียนให้ได้ การใช้หักมะในการตั้งค่าถดถ完善 วิธีลักษณะค่าถดถ完善และปฏิบัติยาที่ครูมีก็คือ ค่าตอบของนักเรียน วิธีการเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนคิดในเชิงวิเคราะห์

เกี่ยวกับวิชาเคมีที่เรียนรู้ด้วย การใช้ค่าตามเด่นนี้มีความสำคัญในทุกบทเรียนของหลักสูตร วิชาเคมี (บพท 2518 : 2) การใช้ค่าตามที่เหมาะสมไม่เที่ยงแต่งส่งเสริมให้เกิด การเรียนรู้แบบลึกลึกความรู้เท่านั้น ค่าตามระดับสูงยังช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาระดับความคิดของนักเรียนอีกด้วย บุญใจ (๕๐ 1977 : 2522-A) ให้ไว้เช่นเดียวกับการใช้ค่าตามของครูพบว่า ค่าตามระดับสูงก่อให้เกิดการอภิปราย ไก่นานกว่าค่าตามระดับต่ำ ทั้งยังช่วยลดจำนวนความเร็วหรือจำนวนค่าตามของครูลง อีกด้วย ก่อนว่าค่าตามที่ต้องใช้ระดับเหตุผลในการตอบค่าตามสูงเป็นโอกาสให้นักเรียนได้ อภิปรายนานขึ้น ครูจึงหันมาสอนค่าตามประ เกษาที่ต้องใช้ระดับเหตุผลในการตอบค่าลงด้วย เพื่อระบายความต้องการของเวลาในการตอบของนักเรียนนานขึ้นเอง จากการรายงานการวิจัย ของ ปี. ฮัดกินส์ และคันบลิว ที่ อัลเบอร์ต (Hudgins and Ahlbrand 1967 : 45-52) และเจ. แกลแลคเชอร์ (Gallagher 1965 : 28-36) พบว่า การใช้ ค่าตามของครูสอดคล้องกับการใช้ระดับความคิดในการตอบของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของแกร์รีล บาร์นส์ (Barnes 1976 : 144-A) ที่พบว่าระดับการใช้ค่าตาม และระดับการคิดของอาจารย์กับระดับการคิดของนักศึกษามีความสัมพันธ์แบบ逆相關 กับ และเชื่อค่า ทานา (Taba 1964, 1966 citing Dunkin and Biddle 1974 : 266-268) พบว่า การที่นักเรียนใช้หน่วยความคิดระดับสูงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการ ที่ครูใช้ค่าตามระดับสูงกว่า นอกจากการใช้ค่าตามระดับสูงของครู มีความสัมพันธ์โดย ตรงกับระดับการคิดของนักเรียนแล้ว เอ็ม สจวร์ (Stewart 1975 : 2125-A) พบว่า การใช้ค่าตามระดับสูงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาค่านิยมความรู้ รีบงาน สอนเกอร์สัน และจอร์จ แลดด์ (Anderson and Ladd 1970 : 395-400) กับแกลนดีส์ คลินแมน (Kleinman 1964 : 5153-A) ก็วิจัยโดยเน้นเพียงกันเท่านั้น นักเรียนเรียนรู้กับครูที่ ใช้ค่าตามระดับสูงได้มากกว่าเรียนรู้กับครูที่ใช้ค่าตามระดับต่ำ

จากความสำคัญของการใช้ค่าตามตั้งที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าการใช้ค่าตาม เป็นเทคนิคนึงซึ่งสามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการความคิดของนักเรียน ให้ เรียน จรดที่มีพิพ (2525 : 55) ให้ไว้เช่นเดียวกับ ครูวิทยาศาสตร์มีความต้องการให้ นิเทศเรื่องเทคนิคการใช้ค่าตามมากเป็นอันดับสองรองการน่าวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ ผู้วิจัยเป็นครูวิทยาศาสตร์สอนวิชาเคมีในเชิงการศึกษา ๑๑ ให้เริ่งเห็นความสำคัญของ

เทคนิคการใช้คำถ้ามีคังกล่าวข้างต้นจึงเกิดความคิดว่า ท้าอย่างไรจึงช่วยพัฒนาครูเกณ์ให้สามารถใช้คำถ้าเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิด批判คับสูง ไม่มากก็น้อย แต่การที่จะบรรลุถึงเป้าหมายคังกล่าวໄก็ ผู้วิจัยจำเป็นจะค้องเข้าใจกระบวนการใช้คำถ้าของครู ในสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเสียก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์พฤติกรรม การใช้คำถ้าของครูในการเรียนการสอนวิชาเคมีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น การศึกษา 11 และเลือกที่จะทำการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นระดับ วิชาเคมีพื้นฐานที่จำเป็นท่อการเรียนรู้วิชาเคมีในระดับสูงของนักเรียนท่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำถ้าของครูโดยส่วนรวม และเมื่อจำแนก ตามเพศและตามประสบการณ์ในการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้คำถ้าของครูที่นักเรียนมีผลลัพธ์ทาง การเรียนแตกต่างกัน
3. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำถ้าของครูที่นักเรียนมีผลลัพธ์ทาง การเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

ศนีงศักดิ์ คำแណນ (2516 : 53-55) ให้วิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรม การสอนค้านการถกoth และค้านหักษะหัวไปและวิเคราะห์แบบการสอนแบบต่าง ๆ กับการใช้หักษะหัวไปค้านต่าง ๆ ของอาจารย์คณิตศาสตร์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ไว้ในประชากรขนาด จำนวน 21 คน พบว่าอาจารย์ชายและหญิงมีพฤติกรรม การสอนค้านการถกoth และค้านหักษะหัวไปไม่แตกต่างกัน และอัตราการ เสิร์ฟสังข์ (2524 : 88-111) ให้วิเคราะห์ประเภทคำถ้าของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 16 คน พบว่าครูชายและครูหญิงใช้คำถ้า ประเภทการพறรณา การเปรียบเทียบการสรุปความ คำถ้าทั้งสองนิยาม การประเมินค่า และคำถ้าประเภทอ้างอิงไม่แตกต่างกัน

อธิค กาห์ลเบอร์ก (Dahlberg 1970 : 3344-A) ให้ไว้เหตุการณ์ที่ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในเรื่องค่าดามของครูกับการเลือกใช้ค่าดามเพนกว่าความรู้ในเรื่องการใช้ค่าดามของครูไม่ได้ชี้อยู่กับประสบการณ์การสอนของครู และจริยา สุจารีกุล (1978 : 55) ให้ไว้ข้อพนวจจำนวนนี้ที่ครูสอนมิได้เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการใช้ค่าดามของครูวิทยาศาสตร์ไทย

จากการวิจัยทั้งที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงถึงสมมติฐานการวิจัยทั้งนี้

1. พฤติกรรมการใช้ค่าดามของครูชายกับครูหญิงไม่แตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการใช้ค่าดามของครูซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนทั่งกันไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาเคมี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 เอกการศึกษา 11 และนักเรียนชั้นครูผู้สอนทั้งกล่าวสอนอยู่.

2. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการสอน พฤติกรรมในการใช้ค่าดามของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

**ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

3. แบบวัดพฤติกรรมการใช้ค่าถดถอยของครูใช้เกณฑ์การจัดจำแนกประเภทค่าถดถอยที่มีปริเซก (Cognitive Domain) ตามการจัดจำแนกวัดดูประสังค์ทางการศึกษาของบลูม (Bloom 1956 : 64-207) และค่าถดถอยที่นำไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาและค่าถดถอยเน้นความ

4. บทเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบทเรียนวิชาเคมี ว. ๐๓๑ เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงของกระหรงศึกษาวิธีการจัดทำโดย สสวท. ตามหลักสูตรน้ำขยัน-ศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๒๔

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบคุณภาพแบบสอบวิชาเคมี เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เฉพาะค่าถดถอยทางวิชาที่คู่ถดถอยในห้องเรียนเท่านั้น

ข้อทบทวนเบื้องต้น

1. ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยค่านั้มถูกนับทางการเรียนของนักเรียน ไม่ค่านึงถึงความแตกต่างระหว่างอายุ สภาพอาชีพพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม และลิ่งแวงคลื่นของผู้เรียนจะเป็นตัวแปรที่มีผลต่อผลการเรียน

2. ความถี่ที่ได้จากการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถดถอยของครูและประเภทถือว่าเป็นคะแนนที่ได้ในการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทำจ้ำกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย

- ครู หมายถึง ผู้ที่สอนวิชาเคมีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ในโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา ๑๑ และเป็นผู้ที่เคยมีงานการอบรมหลักสูตร เกมเม้นท์ในห้อง สสอท.
- ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง จำนวนปีที่ครูทำการสอนวิชาเคมี แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือมีประสบการณ์ในการสอน 1-2 ปี และตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป
- พฤติกรรมการใช้ค่าถด หมายถึง กิริยาที่ครูแสดงออกทางว่าจากวิชาความคิดเห็น ให้นักเรียนตอบเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดค้นขั้นต่ำทั้ง ๆ 8 ประเภท คือค่าถด เมื่อความ ค่าถดทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกันเนื่องหวิชา และค่าถดค่าน้ำหนึ่งปอนด์ เอกฉลุยเกณฑ์ตามการจัดจำแนกของบลูมอีก 6 ประเภท คือ
1. ค่าถดขั้นความรู้
  2. ค่าถดขั้นความเข้าใจ
  3. ค่าถดขั้นการนำไปใช้
  4. ค่าถดขั้นการวิเคราะห์
  5. ค่าถดขั้นการสังเคราะห์
  6. ค่าถดขั้นการประเมินค่า
- ค่าถดขั้นความรู้ หมายถึง ค่าถดที่ต้องการให้บุคคลใช้ความสามารถในการระลึกหรือจำเรื่องราวที่เคยได้เรียนรู้มาแล้ว
- ค่าถดขั้นความเข้าใจ หมายถึง ค่าถดที่ต้องการให้บุคคลใช้ความสามารถในการแปลความ ที่ความและขยายความจากการสื่อความหมายทาง ๆ พฤติกรรมท่านนี้ บุคคลจะต้องสามารถ

คัดแปลงแก้ไขสิ่งที่หาดให้เป็นร่องที่มีความหมาย
นักเขียนชื่น หังนี้ก็คงมีความหมายเช่นๆ กายใน
เรื่องราวนี้ ๆ

คำถ้ามขั้นการนำไปใช้ หมายถึง	คำถ้ามที่กองการให้บุกอบใช้ความสามารถในการ นำข้อถือการ ภูมิประเทศวิธีค่าเนินการต่าง ๆ ของ เรื่องราว์ที่ໄດ້เรียนรู้ไปแล้วไปใช้ในการแก้ปัญหา ที่เป็นเรื่องใหม่หรือจ้าอองกร้ายกซึ่งกัน
คำถ้ามขั้นการวิเคราะห์ หมายถึง	คำถ้ามที่กองการให้บุกอบใช้ความสามารถในการ แยกแยะองค์ประกอบและหาความสัมพันธ์ระหว่าง ส่วนย่อยของข้อเรื่องนั้น เรื่องราว เนทุกกรณี หรือปราบปรามการณ์ไปปราบปรามการณ์นั้น
คำถ้ามขั้นการสังเคราะห์ หมายถึง	คำถ้ามที่กองการให้บุกอบใช้ความสามารถในการ การรวมรวมหรือประกอบส่วนย่อยทั้งหลายให้ เป็นส่วนรวม โดยที่ส่วนรวมนี้มีรูปแบบหรือ โครงสร้างใหม่ซึ่งมีคุณภาพหรือความหมาย มากกว่าเดิม
คำถ้ามขั้นการประเมินค่า หมายถึง	คำถ้ามที่กองการให้บุกอบใช้ความสามารถในการ ตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เนทุกกรณ์หรือ ผลงานทดสอบความคิดเห็นและทักษะด้อยทางมี หลักเกณฑ์
คำถ้ามเน้นความ	คำถ้ามที่ครุใช้เน้นหรือเร้าความสนใจของ นักเรียน เป็นวิธีการนี้ที่นักเรียนเท็จจริง รุกมุ่งหมายที่แท้จริงของคำถ้ามประเภทนี้ ไม่อยู่ที่ภาคบัวว่าใช้หรือไม่ใช้ และไม่สนใจ คำสอนที่นักเรียนตอบ
คำถ้ามที่นำไปใช้เก็บกับ หมายถึง	คำถ้ามที่ครุใช้เพื่อกิจกรรมการเรียนการสอน คำสอนไปในทิศทางที่กองการจะเนื้อหาใน เก็บข้อมูลวิชา

ค่าถ่านระดับกลาง

หมายถึง ค่าถ่านที่บูรณาจักรองนำเอาระบบที่
จะสนับสนุนให้ออกมาใช้โดยตรง ซึ่งไม่ได้ค่าถ่านขั้น
ความสูงและค่าเบนเนนความ

ค่าถ่านระดับสูง

หมายถึง ค่าถ่านที่ บูรณาจักรองนำเอาระบบที่ความสูง
ความจำและปรับสมการฟิตกาง ๆ มาสัมผัสงาน
เข้าที่อยู่กันเพื่อใช้ในการตัดการปั๊หานหรือสิ่ง
กาง ๆ ซึ่งไม่ได้ค่าถ่านขั้นความเข้าใจ ค่าถ่าน
ขั้นการนำไปใช้ ค่าถ่านขั้นการวิเคราะห์ ค่าถ่าน
ขั้นการสังเคราะห์และค่าถ่านขั้นการประเมินค่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการใช้ค่าถ่านของครู
- 2. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยบริพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย